

[Madsen-Mygdal.]

udvalg, at gøre nærmere Rede for den Administration af Lovens Bestemmelser, som er paataenkt. Herom staar der ikke noget i Lovforslaget, og jeg skal heller ikke kritisere, at det ikke staar der; men det har dog Interesse, at det bliver noget nærmere udformet, hvorledes man tænker sig Loven administreret, inden den vedtages her i Rigsdagen, og Oplysning derom vil jo kunne gives under en eventuel Udvalgsbehandling.

Jeg tillader mig derfor at henstille, at Forslaget henvises til et Udvalg, men kan i øvrigt, hvad angaar Hovedbestemmelsen, i Lovforslaget, med det udtrykkelige Forbehold, jeg her har nævnt, anbefale Tilslutning til Forslaget.

Christmas Møller: Det foreliggende Lovforslag lægger, saaledes som det allerede er blevet sagt, en ganske overordentlig Magt i Handelsministerens Hænder eller, lad mig hellere sige, en ganske overordentlig Magt i Handelsministerens, Regeringens og Rigsdagens Hænder; thi saaledes har Handelsministeren administreret de Love, som han allerede har gennemført i denne Rigsdagssamling, og saaledes agter han naturligvis ogsaa at administrere denne Lov, selv om der ikke direkte staar i den, at han skal have Tilslutning fra Rigsdagens Valutaudvalg. Man kan vel have Lov til at sige, at der neppe nogen Sinde overfor den høje Rigsdag er fremsat et Lovforslag af en saa omfattende økonomisk Rækkevidde, og selv om Forslaget er begrænset i Tid, er det paa den anden Side ganske klart, at har man en Gang betraadt denne Vej, saa vil Foranstaltninger paa hele dette Omraade blive nødvendige.

Hvad er da Hovedbetragtningen, der ligger til Grund for, at den højtærede Handelsminister har fremsat dette Forslag efter Forhandling med Rigsdagens Valutaudvalg og med saa at sige Repræsentanter for samtlige Dele af Erhvervslivet, ja, hvis vi tager Forhandlingen i Erhvervsraadet i Formiddags med, for saa nogenlunde samtlige Dele af Erhvervslivet? Det er ganske simpelt denne, at Regeringen erkender, saaledes som vi jo alle gør det, at selve den økonomiske Udvikling gennem de sidste Maaneder i Europa og dermed ogsaa i Danmark kræver med afgjort Nødvendighed, at man i den nuværende økonomiske Situation fra alle Sider gør sig klart, at vi maa have vor Handelsbalance i Orden.

Det vil ikke være muligt for os at udligne et Underskud paa Handelsbalancen paa den Maade, vi har kunnet tidligere,

naar vor Handelsbalance har været i Uorden, maaske ikke i den Uorden, som selve de faktiske Tal viste, naar vi tager det over en længere Periode, fordi usynlige Indtægter har vejet meget betydningsfuldt op overfor Underskuddet paa Handelsbalancen.

Vor Stilling i Dag er saa nogenlunde denne, at vi i en Aarrække, i hvert Fald de sidste tre Aar, 1928, 1929 og 1930, rundt regnet havde gennemsnitligt godt og vel 1 500 Mill. Kr. til Raadighed som det Beløb, vi fik ind gennem vor Eksport — det kunde svinge noget, det var 1 545 Millioner i 1928, 1 616 Millioner i det relativt gode Aar 1929 og 1 524 Millioner i 1930 —, men i 1931 er Beløbet gaaet ned til 1 257 Mill. Kr., og intet Menneske kan i Dag vide, hvor meget det vil falde i 1932. Vi kan alle sammen frygte, at det vil falde meget betydeligt, og da man vel maa vente, at Krisen vil blive langvarig, tror jeg, man maa regne med, at medens vi i de foregaaende Aar, 1928, 1929 og 1930, havde rundt regnet 1 500 Mill. Kr. til Raadighed, saa har vi i 1932 kun ca. 1 000 Mill. Kr., 33 pCt. mindre, ja, maaske mindre endnu. Og der er den afgørende Forskel mellem den økonomiske Situation i Dag og Situationen inden Valutasammenbrudet i London i September f. A., at i Dag kan Underskud paa Handelsbalancen ikke udignes ved Salg af Obligationer, ved Laan eller ved andre Foranstaltninger.

Vi har gennem en lang Aarrække set paa det, der er foregaaet her i Landet med Hensyn til vor Handelsbalance, med Bekymring; og den Række af Skridt, som andre Magter har foretaget overfor den danske Eksport ikke blot efter Valutasammenbrudet i London, men meget tidligere, burde vi ogsaa have foretaget; og vi for vort Vedkommende har ment, at Lovgivningsmagten i Danmark i Tide burde have grebet til Midler imod denne Udvikling, og jeg kan ikke lade være med at understrege, at det er min absolutte Opfattelse, at havde vi i Tide indrettet Toldlovgivningen her i Landet saaledes, at vi havde større Mulighed for i en Situation som denne at træde op overfor de Anslag, der nu paa en Række Omraader rettes mod os, saa havde vi været bedre stillet, end vi er i Dag.

Situationen i Dag er jo den, at mere og mere fryser det enkelte Land inde, mere og mere maa det enkelte Land stole alene paa sig selv. Det vil være urimeligt ikke at understrege, at Foranledningen til, at vi kommer til dette Lovforslag og antagelig faar det gennemført i Løbet af meget kort Tid, er navnlig den, at man i en Række Lande, og i særlig Grad gennem de sidste